

ĐỀ THI HỌC KÌ 2 – ĐỀ SỐ 8**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 7****BỘ SÁCH: KẾT NỐI TRI THỨC VỚI CUỘC SỐNG****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****Phần I: ĐỌC – HIỂU (6 điểm)****Đọc đoạn ngữ liệu sau:**

“...Quê hương là vòng tay ấm
Con nằm ngủ giữa mưa đêm
Quê hương là đêm trăng tỏ
Hoa cau rụng trắng ngoài thềm
....
Quê hương mỗi người chỉ một
Như là chỉ một mẹ thôi
Quê hương nếu ai không nhớ
Sẽ không lớn nổi thành người.”

Câu 1. Phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ trên?

- A. Miêu tả
- B. Tự sự
- C. Biểu cảm
- D. Nghị luận

Câu 2. Dòng nào thể hiện rõ nhất nội dung chính của đoạn thơ?

- A. Tình cảm yêu thương, gắn bó, tha thiết, sâu nặng với quê hương của tác giả
- B. Tình cảm yêu thương sâu nặng với quê hương của tác giả
- C. Tình cảm yêu thương tha thiết đối với mẹ của tác giả

D. Nhắc nhở mọi người phải nhớ về quê hương

Câu 3. “Quê hương” được tác giả ví với mấy hình ảnh?

A. 1.

B. 2.

C. 3.

D. 4.

Câu 4. Các ý sau đây, ý nào không phải là thông điệp mà tác giả muốn gửi đến người đọc qua đoạn thơ trên?

A. Vai trò của quê hương đối với mọi người

B. Giáo dục tình yêu quê hương cho mọi người

C. Trách nhiệm của mọi người đối với quê hương

D. Tình yêu thương của mọi người dành cho mẹ

Câu 5. Trong 4 dòng thơ sau, dòng nào có chứa thành phần trạng ngữ?

A. Quê hương là vòng tay ấm

B. Con nằm ngủ giữa mưa đêm

C. Quê hương là đêm trăng tỏ

D. Hoa cau rụng trắng ngoài thềm

Câu 6. Chỉ ra phó từ có sử dụng trong câu thơ sau:

“Quê hương mỗi người chỉ một”

A. Quê hương.

B. Mỗi

C. Người

D. Một

Câu 7. Xác định cách gieo vần của các từ được gạch chân trong khổ thơ sau?

Quê hương là vòng tay ấm

Con nằm ngủ giữa mưa đêm

Quê hương là đêm trăng tỏ

Hoa cau rụng trắng ngoài thềm

- A. Vần chân- vần cách
- B. Vần chân- vần liền
- C. Vần lưng- vần cách
- D. Vần lưng- vần liền.

Câu 8. Chọn dòng đúng nhất thể hiện ý nghĩa nổi bật của hai dòng thơ sau?

Quê hương mỗi người chỉ một

Như là chỉ một mẹ thôi

- A. Quê hương bình dị, mộc mạc
- B. Quê hương gắn bó thắm thiết
- C. Quê hương gần gũi, máu thịt.
- D. Quê hương tươi đẹp, mộc mạc.

Câu 9. Từ nội dung đoạn thơ ở phần Đọc - hiểu, em hãy viết một đoạn văn trình bày suy nghĩ về tình yêu quê hương của mỗi người.

Phần II: TẬP LÀM VĂN (4 điểm)

Em hãy viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về người mẹ kính yêu.

HƯỚNG DẪN GIẢI CHI TIẾT**THỰC HIỆN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****Phần I:****Câu 1 (0.5 điểm):**

Phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ trên là gì?

- A. Miêu tả
- B. Tự sự
- C. Biểu cảm
- D. Nghị luận

Phương pháp giải:

Đọc kỹ đoạn thơ

Lời giải chi tiết:

Phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ trên là biểu cảm

=> Đáp án: C

Câu 2 (0.5 điểm):

Dòng nào thể hiện rõ nhất nội dung chính của đoạn thơ?

- A. Tình cảm yêu thương, gắn bó, tha thiết, sâu nặng với quê hương của tác giả
- B. Tình cảm yêu thương sâu nặng với quê hương của tác giả
- C. Tình cảm yêu thương tha thiết đối với mẹ của tác giả
- D. Nhắc nhở mọi người phải nhớ về quê hương

Phương pháp giải:

Đọc kỹ đoạn thơ rút ra nội dung chính

Lời giải chi tiết:

Nội dung chính: Tình cảm yêu thương, gắn bó, tha thiết, sâu nặng với quê hương của tác giả

=> Đáp án: A

Câu 3 (0.5 điểm):

“Quê hương” được tác giả ví với mấy hình ảnh?

- A. 1.
- B. 2.
- C. 3.
- D. 4.

Phương pháp giải:

Đọc kỹ đoạn thơ

Lời giải chi tiết:

“Quê hương” được tác giả ví với 3 hình ảnh

=> Đáp án: C

Câu 4 (0.5 điểm):

Các ý sau đây, ý nào không phải là thông điệp mà tác giả muốn gửi đến người đọc qua đoạn thơ trên?

- A. Vai trò của quê hương đối với mọi người
- B. Giáo dục tình yêu quê hương cho mọi người
- C. Trách nhiệm của mọi người đối với quê hương
- D. Tình yêu thương của mọi người dành cho mẹ

Phương pháp giải:

Từ nội dung rút ra thông điệp

Lời giải chi tiết:

Thông điệp: Tình yêu thương của mọi người dành cho mẹ

=> Đáp án: D

Câu 5 (0.5 điểm):

Trong 4 dòng thơ sau, dòng nào có chứa thành phần trạng ngữ?

- A. Quê hương là vòng tay ấm
- B. Con nằm ngủ giữa mưa đêm
- C. Quê hương là đêm trăng tỏ
- D. Hoa cau rụng trắng ngoài thềm

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về trạng ngữ

Lời giải chi tiết:

Hoa cau rụng trắng ngoài thềm có chứa thành phần trạng ngữ

=> Đáp án: D

Câu 6 (0.5 điểm):

Chỉ ra phó từ có sử dụng trong câu thơ sau:

“Quê hương mỗi người chỉ một”

- A. Quê hương.
- B. Mỗi
- C. Người
- D. Một

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về phó từ

Lời giải chi tiết:

Phó từ “mỗi”

=> Đáp án: B

Câu 7 (0.5 điểm):

Xác định cách gieo vần của các từ được gạch chân trong khổ thơ sau?

Quê hương là vòng tay ấm
 Con nằm ngủ giữa mưa đêm
 Quê hương là đêm trăng tỏ
 Hoa cau rụng trắng ngoài thềm

- A. Vần chân - vần cách
- B. Vần chân - vần liền
- C. Vần lưng - vần cách
- D. Vần lưng - vần liền.

Phương pháp giải:

Đọc kĩ và xác định cách gieo vần

Lời giải chi tiết:

Gieo vần chân – vần cách

=> Đáp án: A

Câu 8 (0.5 điểm):

Chọn dòng đúng nhất thể hiện ý nghĩa nổi bật của hai dòng thơ sau?

*Quê hương mỗi người chỉ một
 Như là chỉ một mẹ thôi*

- A. Quê hương bình dị, mộc mạc
- B. Quê hương gắn bó thắm thiết
- C. Quê hương gần gũi, máu thịt.
- D. Quê hương tươi đẹp, mộc mạc.

Phương pháp giải:

Đọc và xác định nội dung, ý nghĩa

Lời giải chi tiết:

Ý nghĩa: quê hương gần gũi, máu thịt

=> Đáp án: C

Câu 9 (2.0 điểm):

Từ nội dung đoạn thơ ở phần Đọc - hiểu, em hãy viết một đoạn văn trình bày suy nghĩ về tình yêu quê hương của mỗi người.

Phương pháp giải:

Nêu suy nghĩ của em

Lời giải chi tiết:

Gợi ý: Tình yêu quê hương là tình cảm tự nhiên mang giá trị nhân bản, thuần khiết trong tâm hồn mỗi người. Quê hương chính là nguồn cội, nơi chôn rau cắt rốn, nơi gắn bó, nuôi dưỡng sự sống, đặc biệt là đời sống tâm hồn mỗi người. Quê hương là bến đỗ bình yên, là điểm tựa tinh thần của con người trong cuộc sống. Dù đi đâu ở đâu hãy luôn nhớ về nguồn cội.

Phần II (4 điểm)

Em hãy viết bài văn bày tỏ cảm xúc của em về người mẹ kính yêu.

Phương pháp giải:

Mở bài: Giới thiệu được người mẹ mà em yêu quý nhất

Tình cảm, ấn tượng của em về mẹ.

Thân bài: Trình bày cảm xúc sâu sắc, chân thành của người viết.

-Giới thiệu một vài nét tiêu biểu về mẹ: Mái tóc, giọng nói, nụ cười, ánh mắt

- Hoàn cảnh kinh tế gia đình ... công việc làm của mẹ, tính tình, phẩm chất.

- Tình cảm của mẹ đối với những người xung quanh

(Với người thân trong gia đình; Với bà con họ hàng, làng xóm) ...

- Những kỉ niệm của em với mẹ.

Nêu những suy nghĩ và mong muốn của em đối với mẹ.

Kết bài: Ấn tượng, cảm xúc của em đối với mẹ

Liên hệ bản thân ... lời hứa.

Lời giải chi tiết:

Bài tham khảo:

“Biết viết gì cho mẹ, mẹ ơi! Khi tất cả ngôn từ đều trở nên bất lực. Mẹ của con rất đời thường, rất thực. Nhưng với con mẹ như một tượng đài...”. Vâng! Mọi ngôn từ đều bất lực trước tình yêu bao la trời biển mà mẹ dành cho con. Có lẽ trong tất cả các kì quan thì trái tim yêu thương của mẹ là kì quan vĩ đại nhất.

Tôi vẫn thường nghĩ rằng mẹ tôi không đẹp. Không đẹp vì không có nước trắng, khuôn mặt tròn phúc hậu hay đôi mắt long lanh... mà mẹ chỉ có khuôn mặt gầy gò, rám nắng, vàng trán cao, những nếp nhăn của cái tuổi 40, của bao âu lo trong đời in hằn trên khóe mắt. Nhưng bố tôi bảo mẹ đẹp hơn những phụ nữ khác ở cái vẻ đẹp trí tuệ.

Đúng vậy, mẹ tôi thông minh, nhanh nhẹn, tháo vát lắm. Trên cương vị của một người lãnh đạo, ai cũng nghĩ mẹ là người lạnh lùng, nghiêm khắc. Có những lúc tôi nghĩ vậy, nhưng khi ngồi bên mẹ, bàn tay mẹ âu yếm vuốt tóc tôi, mọi ý nghĩ đó tan biến hết. Tôi có cảm giá lâng lâng, xao xuyến khó tả, cảm giác như chưa bao giờ tôi được nhận nhiều yêu thương đến thế. Dường như một dòng yêu thương mãnh liệt qua bàn tay mẹ truyền vào sâu trái tim tôi, qua ánh mắt, đôi môi trìu mến, qua nụ cười ngọt ngào,... qua tất cả những gì của mẹ. Tình yêu ấy chỉ khi người ta gần bên mẹ lâu rồi mới cảm thấy được thôi.

Từ nhỏ đến lớn, tôi đón nhận tình yêu vô hạn của mẹ như một ân huệ, một điều đương nhiên. Trong con mắt một đứa trẻ, mẹ sinh ra là để chăm sóc con. Chưa bao giờ tôi tự đặt câu hỏi: Tại sao mẹ chấp nhận hy sinh vô điều kiện vì con? Mẹ tốt, rất tốt với tôi nhưng có lúc tôi nghĩ mẹ thật xấu. Đã bao lần, mẹ mắng tôi, tôi đã khóc. Khóc vì uất ức, cay đắng chứ đâu khóc vì hối hận. Rồi cho đến một lần... Tôi đi học về, thấy mẹ đang đọc trộm nhật ký của mình. Tôi tức lắm giăng

ngay cuốn nhật kí từ tay mẹ và hét to: “Sao mẹ quá đáng thế! Đây là bí mật của con, mẹ không có quyền động vào. Mẹ ác lắm, con không cần mẹ nữa!”. Cứ tưởng, tôi sẽ ăn một cái tát đau điếng. Nhưng không, mẹ chỉ lặng người, hai gò má tái nhợt, khóe mắt rung rung. Có gì đó khiến tôi không dám nhìn thẳng vào mắt mẹ. Tôi chạy vội vào phòng, khóa cửa mặc cho bố cứ gọi mãi ở ngoài. Tôi đã khóc, khóc nhiều lắm, ướt đẫm chiếc gối nhỏ.

Đêm càng về khuya, tôi thao thức, trằn trọc. Có cái cảm giác thiếu vắng, hụt hẫng mà tôi không sao tránh được. Tôi đã tự an ủi mình bằng cách tôi đang sống trong một thế giới không có mẹ. Không phải học hành, sẽ rất hạnh phúc. Nhưng đó đâu lấp đầy được cái khoảng trống trong đầu tôi. Phải chăng tôi thấy hối hận? Phải chăng tôi đang thêm khát yêu thương?... Suy nghĩ miên man làm tôi thiếp đi dần dần. Trong cơn mơ màng, tôi cảm thấy như có một bàn tay ấm áp, khẽ chạm vào tóc tôi, kéo chần cho tôi. Đúng rồi tôi đang mong chờ cái cảm giác ấy, cảm giác ngọt ngào đầy yêu thương. Tôi chìm đắm trong giây phút dịu dàng ấy, cố nhắm nghiền mắt vì sợ nếu mở mắt, cảm giác đó sẽ bay mất, xa mãi vào hư vô và trước mắt ta chỉ là một khoảng không thực tại.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, tôi cảm thấy căn nhà sao mà u buồn thế. Có cái gì đó thiếu đi. Sáng đó, tôi phải ăn bánh mì, không có cơm trắng như mọi ngày. Tôi đánh bạo, hỏi bố xem mẹ đã đi đâu. Bố tôi bảo mẹ bị bệnh, phải nằm viện một tuần liền. Cảm giác buồn tủi đã bao trùm lên cái khối óc bé nhỏ của tôi. Mẹ nằm viện rồi ai sẽ nấu cơm, ai giặt giũ, ai tâm sự với tôi? Tôi hối hận quá... Tại tôi mà mẹ ốm. Cả tuần ấy, tôi rất buồn. Nhà cửa thiếu nụ cười của mẹ sao mà cô độc thế. Bữa nào tôi cũng phải ăn cơm ngoài, không có mẹ thì lấy ai nấu những món tôi thích. Ôi sao tôi nhớ đến thế những món rau luộc, thịt hầm của mẹ quá!

Sau một tuần, mẹ về nhà, tôi là người ra đón mẹ đầu tiên. Vừa thấy tôi, mẹ đã chạy đến ôm chặt tôi. Mẹ khóc, nói: “Mẹ xin lỗi con, mẹ không nên xem bí mật của con. Con ... con tha thứ cho mẹ, nghe con.” Tôi xúc động nghẹn ngào, nước

mắt tuôn ướt đẫm. Tôi chỉ muốn nói: “Mẹ ơi lỗi tại con, tại con hư, tất cả tại con mà thôi”. Nhưng sao những lời ấy khó nói đến thế. Tôi đã ôm mẹ, khóc thật nhiều. Chao ôi! Sau cái tuần ấy tôi mới thấy mẹ quan trọng đến nhường nào.

Hằng ngày, mẹ bù đầu với công việc mà sao mẹ như có phép thần. Sáng sớm, khi còn tối trời, mẹ đã lo cơm nước cho bố con. Rồi tối về, mẹ lại nấu bao nhiêu món ngon ơi là ngon. Những món ăn ấy nào phải cao sang gì đâu. Chỉ là bữa cơm bình dân thôi nhưng chứa chan cái niềm yêu thương vô hạn của mẹ. Tôi như chú chim non đón nhận từng giọt yêu thương ngọt ngào từ mẹ. Những bữa nào không có mẹ, bố con tôi hò hét nhau làm việc toáng cả lên. Mẹ đã cho tôi tất cả nhưng tôi chưa báo đáp được gì cho mẹ. Kể cả những lời yêu thương tôi cũng chưa nói bao giờ.

Đã bao lần tôi trăn trọc, lấy hết can đảm để nói với mẹ nhưng rồi lại thôi, chỉ muốn nói rằng: Mẹ ơi, bây giờ con lớn rồi, con mới thấy yêu mẹ, cần mẹ biết bao. Con đã biết nghe lời mẹ. Khi con mắc lỗi, mẹ nghiêm khắc nhắc nhở, con không còn giận dỗi nữa, con chỉ cúi đầu nhận lỗi và hứa sẽ không bao giờ phạm phải nữa. Khi con vui hay buồn, con đều nói với mẹ để được mẹ vỗ về chia sẻ bằng bàn tay âu yếm, đôi mắt dịu dàng. Mẹ không chỉ là mẹ của con mà là bạn, là chị... là tất cả của con. Con lớn lên rồi mới thấy mình thật hạnh phúc khi có mẹ ở bên để uồn nắn, nhắc nhở.

Mẹ ơi, mẹ hy sinh cho con nhiều đến thế mà chưa bao giờ mẹ đòi con trả công. Mẹ là người mẹ tuyệt vời nhất, cao cả nhất, vĩ đại nhất. Đi suốt đời này có ai bằng mẹ đâu. Có ai sẵn sàng che chở cho con bất cứ lúc nào. Ôi mẹ yêu của con! Giá như con đủ can đảm để nói lên ba tiếng: “Con yêu mẹ!” ...

Con viết những lời này, dòng này mong mẹ hiểu lòng con hơn. Con mãi yêu mẹ, vui khi có mẹ, buồn khi mẹ gặp điều không may. Mẹ là cả cuộc đời của con nên con chỉ mong mẹ mãi mãi sống để yêu con, chăm sóc con, an ủi con, bảo ban con

và để con được quan tâm đến mẹ, yêu thương mẹ trọn đời. Tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng nhất trên đời này. Tình cảm ấy đã nuôi dưỡng bao con người trưởng thành, dạy dỗ bao con người khôn lớn. Chính mẹ là người đã mang đến cho con thứ tình cảm ấy. Và con muốn nói với mẹ rằng: “Con dù lớn vẫn là con của mẹ. Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con.”.

Loigiaihay.com